

hvis anmodningen vedrører handlinger, der er foretaget uden for den begærende medlemsstat, og den anmodede medlemsstats lovgivning ikke giver mulighed for retsforfølgning i tilsvarende situationer.

Danmark har således efter bestemmelsen mulighed for at afslå anmodninger om udlevering, hvis anmodningen omfatter handlinger, der er foretaget helt eller delvist her i landet. Det indebærer f.eks., at Danmark kan afslå udlevering til Tyskland af en dansk statsborger, der i Danmark – eventuelt via Internettet – fremkommer med ytringer, der efter tysk ret, men ikke efter dansk ret, anses for racistiske.

Endvidere har Danmark mulighed for at afslå anmodning om udlevering, hvis anmodningen omfatter handlinger, der er foretaget i et tredjeland, og Danmark ikke i en tilsvarende situation efter straffelovens jurisdiktionsregler ville have mulighed for at foretage retsforfølgning.

I henhold til artikel 5 i udkastet til rammeafgørelse kan udlevering på grundlag af en udeblivelsesdom gøres betinget af, at den judicielle myndighed i den begærende stat afgiver en garanti for, at sagen kan genoptages, og at der gennemføres en ny domsforhandling, hvor den tiltalte er til stede. Bestemmelsen indebærer, at hvis sådanne garantier afgives, kan udlevering ikke afslås, medmindre der i øvrigt efter bestemmelserne i udkastet til rammeafgørelse foreligger en afslagsgrund.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør udleveringsloven udformes således, at udlevering skal afslås, hvis udleveringsbegæringen omfatter handlinger foretaget her i landet, og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret. Justitsministeriet vil i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen overveje, om der i tilknytning til artikel 3, 4 og 5 i udkastet til rammeafgørelse vil være behov for at fastsætte yderligere bestemmelser om, i hvilke tilfælde anmodninger om udlevering skal eller kan afslås.

5.2. *Behandling af sager om udlevering*

Udkastet til rammeafgørelse indeholder en række bestemmelser om behandlingen af anmodninger om udlevering og om indholdet af en europæisk arrestordre. Disse bestemmelser nødvendiggør visse ændringer af udleveringslovens kapitel 3 og 3a i forhold til behandlingen af anmodninger om udlevering til andre EU-lande.

Efter § 11 i udleveringsloven kan udlevering som udgangspunkt kun ske på baggrund af en anmodning, der indeholder oplysninger om tid og sted for den strafbare handling, om handlingens beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser. Der skal samti-

dig med anmodningen fremsendes en udskrift af den beslutning om anholdelse eller fængsling eller af den dom, der danner grundlag for anmodningen.

Artikel 9 i udkastet til rammeafgørelse vedrører den europæiske arrestordres indhold og form. Som nævnt udgør den europæiske arrestordre efter udkastet til rammeafgørelse en anmodning om anholdelse, varetægtsfængsling og udlevering. Den europæiske arrestordre skal indeholde de samme oplysninger, som fremgår af udleveringslovens § 11, men der vil ikke længere kunne stilles krav om, at selve beslutningen om anholdelse, fængsling eller den dom, der danner grundlag for anmodningen, fremsendes samtidig med arrestordren. Derimod vil en repræsentant for den judicielle myndighed i den begærende medlemsstat skulle bekræfte de oplysninger, der fremgår af arrestordren, og den europæiske arrestordre vil indeholde de samme oplysninger, som normalt fremgår direkte af beslutningen om anholdelse eller fængsling eller af dommen.

Reglerne svarer i det væsentligste til de gældende regler om den forenkledede udleveringsprocedure, hvorefter udlevering kan ske på grundlag af en eftersøgning, der indeholder oplysning om den eftersøgte identitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser samt den beslutning om anholdelse eller fængsling eller den dom, der danner grundlag for eftersøgningen med henblik på udlevering, jf. herved udleveringslovens § 18a. Indholdet af den europæiske arrestordre svarer endvidere i det væsentligste til de oplysninger, der efter artikel 95 i Schengen-konventionen, indberettes til Schengen-informationssystemet.

Det vil imidlertid være nødvendigt at tilpasse udleveringsloven til bestemmelserne i udkastet til rammeafgørelse, således at udleveringslovens regler svarer til indholdet af artikel 9 i udkastet til rammeafgørelse.

En anmodning om udlevering sendes efter § 12 i udleveringsloven til politiet på det sted, hvor den, som søges udleveret, har ophold, medmindre justitsministeren allerede på grundlag af anmodningen og de oplysninger, der foreligger, finder at burde nægte udlevering. Efter modtagelsen af anmodningen iværksætter politiet uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. Undersøgelsen foretages i overensstemmelse med retsplejelovens regler.

De retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 69 om anholdelse, kapitel 70 om varetægtsfængsling, kapitel 72 om legeindsigreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse kan anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertræ-